DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XI. ZATURDAG den 13den DECEMBER, 1823. N. 49

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden door J. D. de Veer V. M. Lee.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'-LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Gezien in de Staatsbladen van het Koningrÿk der Nederlanden No. 24 en 38 de na te meldene besluiten van Zÿne Majesteit, als:

Eene van den 26sten Junÿ 1823, houdende wÿziging van het besluit van den 25sten Junÿ 1814, No. 59a. (Staatsblad No. 71) omtrent het uitloven van premien wegens het ontdekken van deserteurs.

en

De andere van den 30sten Augustus 1823, houdende toepassing op de deserteurs der Marine, van het bepaalde bÿ het eerste lid van het besluit van 26sten Junÿ 1823, (Staatsblad No. 24.)

En vermits de bepalingen derzelve moeten verstaan worden den Land en Zeemagt alhier ook aan te gaan.

Is goedgevonden en verstaan:

1. Publiciteit aan de gemelde Koninglÿke besluiten te geven, door afkondiging en aanplakking derzelve ter gewoone plaatsen, als mede insertie in de Curaçaosche Courant.

Luidende dezelve aldus:

STAATSBLAD

VAN

HET KONINGRYK DER NEDERLANDEN

(No. 24.) *BESLUIT van den 26sten Juni 1823, houdende wÿziging van het besluit van 25sten Juni 1814, No. 59a. (staatsblad No. 71), omtrent het uitloven van premien wegens het ontdekken van deserteurs.*

WIJ WILLEM, bÿ de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op het rapport van Onzen Commissaris Generaal van Oorlog, van den 9den December 1822, No. 1;

Gezien het rapport van Onzen Minister van Justitie, van den 31sten Mei 1823, No. 274;

Gelet op het nader rapport van Onzen Commissaris-Generaal voornoemd, van den 24sten dezer, No. 139;

Herzien artikel 261 van het bÿ ons besluit van den 11den Januari 1815, No. 32, gearresteerd reglement voor den garnizoens-dienst, luidende als volgt:

"Wanneer onder-officieren of soldaten, "zonder schriftelÿke permissie, zich ver-"der dan een half uur van de stad verwÿ-"deren, zullen zÿ als deserteurs beschouwd "en als zoodanig gearresteerd worden;"

Gezien art 157 van het crimineel wetboek voor het krÿgsvolk te lande. houdende: "dat, zoo dra een militair zich verder "dan één uur buiten het garnizoen of kan-"tonnement heeft verwÿderd, de misdaad "van desertie voor volbragt zal worden ge-"houden;"

Gezien onze besluiten van den 25sten Juni 1814, No. 59a. (staatsblad No 71) en 18den Februari 1815, No. 109 (staatsblad No. 17);

Hebben goedgevonden en verstaan, te bepalen:

1°. Dat de premien van een-en-twintig guldens op het ontdekken van deserteurs, bÿ ons besluit van den 25sten Juni 1814, No 59a., uitgeloofd, tot op veertien guldens zullen worden verminderd.

2°. Dat voorsz. premien niet verschuldigd zullen zÿn, ofte uitbetaald mogen worden dan wanneer het blÿke dat de aangehouden militair valt in de termen, bÿ art. 157 van het crimineel wetboek voor het krÿgsvolk te lande voorzien.

Onze Commissaris-Generaal van Oorlog en Onze Minister van Justitie zÿn respectivelÿk belast met de uitvoering van het tegenwoordig besluit, waarvan kennis zal worden gegeven aan de Algemeene Rekenkamer, tot informatie en narigt; zullende hetzelve voorts in het staatsblad worden gedrukt.

Brussel, den 26sten Juni 1823.

W I L L E M.

Van wege den Koning,

J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

Uitgegeven den vÿfden Juli 1823.

De Secretaris van Staat,

J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

No. 38.) *BESLUIT van den 30sten Augustus 1823, houdende toepassing op de deserteurs der Marine, van het bepaalde bÿ het eerste lid van het besluit van 26sten Juni 1823 (staatsblad No. 24).*

WIJ WILLEM, bÿ de gratie Gods Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

Gezien ons besluit van den 26sten Juni ll. (staatsblad No. 24), houdende wÿziging van ons besluit van den 25sten Juni 1814, No. 59a (staatsblad No. 71), omtrent het uitloven van premien wegens het ontdekken van deserteurs;

Op de voordragt van Onzen Minister voor de Marine van den 28sten dezer, No. 38-385;

Hebben goedgevonden en verstaan, het Iste lid van ons bovengemeld besluit van den 26sten Juni 1823 (staatsblad No. 24), mede van toepassing te maken op de deserteurs der Marine, en alzoo te bepalen dat voor elken deserteur der Marine, welke wordt ontdekt, met dat gevolg dat bÿ in handen der justitie gerake, eene premie van veertien guldens zal worden uitbetaald.

En zÿn onze Ministers voor de Marine en van Justitie belast met de uitvoering van het tegenwoordig besluit, hetwelk in het staatsblad zal worden gedrukt.

Laken den 30sten Augustus 1823.

W I L L E M.

Van wege den Koning,

J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

Uitgegeven den vÿfden September 1823.

De Secretaris van Staat,

J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

Gedaan op Curaçao den 4den December 1823, het tiende jaar Z. M.'s regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van Zÿne Excellentie,

(w. g.) W PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, den 5den daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Fiscaal' [illegible], den 12den December 1823.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 20, en

De Ronde Broden 21 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd,

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 25sten November 1823.

DE ondergeteekende door Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur belast zynde met de uitdeeling der ontangs aangekomene exemplaren des derden deels van 't algemeenen woorden boek van kunsten en wetenschappen, daarvoor hebbende [illegible] van de Heeren die emplaren ter Gouvernements Secretary zullen worden afgegeven en verzoekt de belanghebbenden elk zyn boek deel tegen betaling van de waarde daarvan ten spoedigste te komen afhalen.

W. PRINCE.

EDICTALE CITATIE.

MET Presidiaal Consent van Zyne Excellentie PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Order van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Doen de Edele Heeren THEODORUS JUTTING, DANIEL SPECHT en J. N. C. JUTTING, in kwaliteit als Executeuren in der Boede en Nalatenschap van wylen Vrouwe ANNA MARIA VAN GROOT DAVELAAR Weduwe van wylen Zyne Excellentie Mr. P. B. VAN STARCKENBORGH, alhier gewoond en overleden, van allen en een ieder zoo hier te lande als elders wonende [illegible], dat de genen die vermeenen mugten eenige actie of pretentie te hebben ten laste gemelden Boedel, gehouden zullen zyn, dezelven hunne actie of pretentie de zoodanigen hier te lande zynde binnen den tyd van acht dagen, en die elders wonende als dan binnen den tyd van negen maanden van heden af te rekenen aan de voornoemde Executeuren te komen op en aangeven ten einde gemelde Boedel tot finale liquiditeit zal kunnen worden gebragt.

Dagvaardende de voornoemde Executeuren al de genen alhier wonende die deswegens in gebreken mogten blyven vóór den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Crimineele Justitie dezer Eilanden tegens den 11den December dezes jaars en de zoodanigen elders woonende als dan tegens de eerste ordinaire Sessie van den voornoemden Raad in de maand Augustus 1824, ten einde aldaar staande Rolle hunne actie of pretentie met de behoorlyke verificatien van dien in te brengen op pœne dat tegens de non comparanten zal worden geprocedeerd by defaut en verstek van actie.

A dus voor de eerste maal gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 14den November 1823

Den 21sten ditto voor de tweede maal, en

Den 28sten ditto voor de derde en laatste maal.

H R. HAYUNGA, Secretaris.

OPROEPING.

OP den 7den dezer alhier aangebragt zynde per de Nederlandsche bark Groot Kwartier, Schipper Juan Belifaas, van Maracaybo, zes koffers waarvan den inhoud onbekend, zynde dezelve ter Fiscalaat getransporteerd, doordien zich daarvan geen eigenaar kwalificeert, en ook by den Schipper niet bekend is. Zoo worden dien ten gevolge hierby opgeroepen die geene welke daarop eenige pretentie mogte hebben, om gemelde koffers binnen den tyd van eene maand na datum van den aanbrengen alhier te lande, te komen afhalen, zullende na verloop van dien tyd, dezelven by Publieke Opveiling worden verkocht, en het netto provenu gedeponeerd voor rekening van die het mogte aangaan.

De Raad Fiscaal dezes en Onderh. Eilanden,
RAMMELMAN ELSEVIER.
Curaçao, den 10den December 1823.

DEN 29sten November 1823, verloste aan boord Z. M.'s Brik de Zwaluw, op de hoogte der Virginie eilanden, zeer voorspoedig van eene welgeschapene dochter Anna Maria Perret Gentil, Echtgenoote van den Heer C. Voogd, Schryver en Victualiemeester aan boord van bovengenoemden bodem.
Den 9den December 1823.

Den 5den December 1823.

ADVERTISSEMENT.

RUIM zes maanden verleden is er door het Hollandsche Koopvaardyschip Martha Elizabeth, Kapitein G. Swart, een pakje voor my aangebragt onder het adres van den Weledelen Heer Frans Rojer, zynde het gemelde pakje (vermoedelyk met gedrukte boeken en familie papieren opgevuld) door voornoemde Kapitein Swart bezorgd geworden aan den Heer Tweeboom, Winkelier in de Stad, die vervolgens hetzelve behoorlyk ten huize van bovengemelde Heer Rojer heeft doen bestellen; doch waarvan ik tot myne verwondering eerst nu onlangs toevallig kennis bekomen heb.

En vermits de Heer Rojer het voorzeide pakje wel ontvangen en aangenomen had, echter dienaangaande, zoo het schynt, geen volledig berigt kan geven, wordt een iegelyk die het gevonden mogte hebben, of die eenig narigt van hetzelve weet te geven vriendelyk verzocht zulks ter kennisse van den Drukker dezes te brengen. zullende des begeerende eerlyk beloond worden.

K. A. ERKELENS.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—DECEMBER.

6.	golet	Bogota, Tabares,	Maracaybo
8.	bark	Groot Kwartier, Belifaas,	dito
	golet	Anna Catharina, Emmery,	P. Cabello
	——	Virtus Cresem, Lopez,	Coro
	——	Anna, Dominguez,	Porto Rico
	——	Saturnus, Schonewolf	Rio de la Hacha
	——	Tartar, Revans,	St. Jago de Cuba
10.	——	Toevallig, Requester,	Porto Rico
	——	Favorite, Berriad,	St. Thomas
11.	brik	Rebecca & Sally, Auger,	New York
	golet	Dorothea, Hart,	Porto Rico
	bark	Fanny, De Hachet,	Bonaire
12.	——	Fanfan Gouyot,	Aruba

UITGEKLAARD—DECEMBER.

6	bark	De Hoop, Coudeville,	St. Jans baai
8.	golet	Eliza, Sibelly,	Cuba
	——	Dorothea, Wagenaar,	Porto Rico
	lantje	Rosa, Wilsen,	Puerto Cabello
	bark	Mersdora, Smith,	Maracaybo
9.	golet	Twee Zusters, Croes,	St. Thomas
10.	——	Harmony Hall, Walter,	P. Cabello
11.	bark	Sarah, Wright,	Rio de la Hacha
	brik	Liberty, Titcomb,	Boston
12.	——	Favourite, Morrison,	Maracaybo

Verleden Zaturdag zynde de verjaring des Geboorten dags van Zyne Koninglyke Hoogheid Willem Frederik George Lodewyk, Prins van Oranje, waren vroeg in den morgen al de fortressen en schepen in de haven met vlaggen vercierd. Ten 10 ure had men groote parade van het garnisoen in het Fort Amsterdam; en des middags werden er saluten van het Fort Amsterdam en Z. M.'s brik de Merkuur gedaan.

Op verleden Dingsdag, kwam Z. B M linie schip Gloucester, kapitein Lillecrap, met eenen overtogt van 21 dagen uit Jamaika alhier aan, vergezeld van eene prys schooner onder Hollandsche vlag, met omtrent 250 zwarten aan boord, komende van de Afrikaansche kust, en genomen ter hoogte van St. Jago de Cuba door Z. B M. schooner de Union, en van daar te Port Royal opgebragt. Wy vernemen dat de Gloucester door den kommanderende officier van de Jamaika station expres afgezonden is om de prys met de negers aan dit gouvernement af te leveren, overeenkomstig het bestaande verdrag tusschen de twee gouvernementen. Wy zyn tevens berigt geworden dat toen de Union den Afrikaanschen vaarder ontmoette, er een kort gevecht voorviel, en de kapitein al de negers in het ruim geborgen had, zonder twyfel, om allen mogelyken tegenstand te kunnen bieden Op den volgenden morgen salueerde de Gloucester, welk salut behoorlyk van het Fort beantwoord werd.

By deze gelegenheid hebben wy onze geregelde nieuwspapieren ontvangen, wy zullen in ons volgend nommer, onze lezers, de belangrykste uittreksels van derzelver inhoud geven.

Op verleden Donderdag werd er door de officieren van Z. M.'s brik de Merkuur, een Diné gegeven, aan de officieren van Z. B. M.'s schip de Gloucester.

Wy zyn begunstigd geworden met de lezing van eenen brief van Porto Rico, alhier door eenen Heer ontvangen; waaruit wy het volgende artikel getrokken hebben, ten einde onze lezers een kort verhaal te geven, der aankomst van Z M.'s brik de Zwaluwe, kapt. Bodel, te Porto Rico, die van hier op den 15den Nov. naar het Moederland vertrokken is, en door het bekomen van een lek naar dat eiland had moeten stevenen.

"Op den avond van den 26sten Nov. 1823, werd er op gegiste bekomene N B 24° 19 bevonden N. B. 24° 42 gegiste bekomene lengte Bewesten Greenwich 65° 45. lengte tydmeter Bewesten Greenwich 66° 3. een lek ontdekt, daarop zetten wy koers naar het eiland St. Thomas, doch konden door tegenwinden en tegen stroom hetzelve niet bereiken en moesten aldus naar Porto Rico afhouden, alwaar wy op den 1sten dezer aankwamen.

"Na onze aankomst aldaar bevonden wy dat het lek van geen beduiden was; hetzelve werd vóór aan de boeg ontdekt, veroorzaakt door eene naad welke verzuimd was behoorlyk gebreeuwd te worden. Wy zullen binnen weinige dagen onze reize naar de plaats onzer bestemming vervolgen."

Uit de Jamaiksche Couranten bemerken wy, dat generaal Morales in de Vereenigde Staten brik Spark, van St. Jago de Cuba naar Havana is vertrokken, vergezeld van drie gewapende vaartuigen, met een gedeelte zyner troepen.— Uit diezelfde Kourant ontwaren wy, dat het fort Ulloa nog uithoudt, schoon hetzelve sterk gebombardeerd wordt.

Omtrent dertig duizend menschen worden thans gebezigd in het graven van het groote kanaal tusschen Texel en Amsterdam. De moerassige gronden welke men op den bodem van dit kanaal vindt, worden met bagger netten uitgehaald en vul en meer dan duizend boten op elken dag Het kanaal zal op 25 voeten diep gegraven worden, zoo dat de grootste Oost en West Indische vaarders, regtstreeks te Amsterdam kunnen komen zonder vooraf een gedeelte hunner lading in Texel te ontschepen. Het kanaal zal langer dan zestig Engelsche mylen zyn, en zal kosten zonder de groote sluizen in te rekenen, meer dan negentig millioenen guldens.— *Uit Londensche nieuwspapieren.*

Wy hebben Kouranten uit Porto Rico ontvangen, welke loopen tot primo December.— Alhoewel dezelve berigt geven van een paar vaartuigen van welke de eene van Malaga en de andere van Gibraltar komt en welke op eene vroeger datum vertrokken zyn, dan de berigten van Spanje alhier ontvangen, zoo ma- [illegible] der laatste staatkundige gebeurtenissen in het Schiereiland. Het blykt hieruit dat de gezaghebbenden te Porto Rico het eiland voor het moederland zullen trachten te behouden en dus alles verzwygen wat eenige volks bewegingen konde veroorzaken. Vermoedelyk zullen de gezaghebbenden, na dat de koning in Madrid terug zal zyn, eene opgave doen der laatste gebeurtenissen in Spanje en dezelve in een verzachtend licht plaatsen.

In alle gevallen is het waarschynelyk dat het bestuur van Cuba en Porto Rico die eilanden voor den koning zal trachten te behouden.

Het besluit van het kongres van Colombia dat alle Spanjaarden uit dat land gebannen heeft, zal hen doen zien, wat zy te wachten hebben, indien die eilanden insgelyks onafhankelyk wierden. Overigens zyn deze eilanden na alle emigratien van het vaste land, als overstroomd door Europesche Spanjaarden, welke hoedanig hunne gevoelens ook mogen zyn, toch liever door den absoluten koning willen bestuurd, dan gebannen te worden met verbeurt verklaring hunner eigendommen.

De Courant van Porto Rico van den 1sten December meldt het volgende:

Den 29sten November arriveerde alhier het Deensche fregat de Diana; deszelfs kapitein heeft ons gouvernement verzocht om eene opgave te doen der kapers welke wettiglyk alhier uitgerust zyn, waarop geantwoord is dat er geene op eenen kruistogt was, noch dat er geene met een patent overbleef dan de bergantyn Lacy, welke te Havana moest zyn, na de terugkomst van eenen kruistogt op de Costa Firma.

Door dit vaartuig (de Diana) als ook door andere berigten van St. Thomas en van Martinique vernemen wy, dat de zaken in Spanje in het vriendelyk zyn bygelegd. dat Z M. te Madrid is aangekomen en dat de Franschen Spanje ontruimen; ook vernemen wy dat er in de Fransche havens eene groote zeemagt zal uitgerust worden, op welke eene talryke Fransche en Spaansche magt naar America zal overgevoerd worden om een einde te maken aan de rampen die dit halfrond thans drukken.

De Porto Rico Couranten behelzen ook het bulletin der inneming van Puerto Cabello, getrokken uit de Curaçaosche Couranten van den 15den November ll.

Het besluit van het kongres van Colombia, gedagteekend Bogota, den 2den Augustus 1823, waarin het hooge belastingen stelt op goederen, die in Colombia van de eilanden ingevoerd worden en veel minder op goederen ingevoerd uit Europa en Amerika, ligt eene zeer groote partydigheid ten nadeele der eilanden aan den dag.

Het was toch onlangs in een artikel van een nieuwsblad van Caracas el Iris de Venezuela van den 17den April, welke te kennen gaf, hoezeer de inwoners van Curaçao de zaak van Colombia toegedaan waren. Zoo moet dan deze partydigheid zeker de gehechtheid der inwoners dezer kolonien doen verminderen. Verders heeft Colombia wezenlyke verpligtingen aan dit eiland: men raadpleegt hierover slechts de aardrykskundige beschryvingen van Venezuela. Deze schryven de meerdere bloei en welvaart van Venezuela boven alle overige Spaansche kolonien geheel toe aan de ligging van Curaçao en deszelfs nabyheid.

Gedurende het prohibitie stelsel was Venezuela het eenigste gelukkige gewest waar Spanje zyn verbods wetten niet geheel ten uitvoer kon brengen; de inwoners van Venezuela vonden gelegenheid om door middel van Curaçao hunne produkten van den landbouw voor die der nyverheid van Europa te verwisselen, hierdoor bloeide de landbouw in deze kusten meer dan in mindere gelukkig gelegene streken, waar het prohibitie stelsel volkomen konde ten uitvoer gebragt worden. Er blyft geene twyfel over of zonder het bezit van Curaçao door de Hollanders zoude Venezuela niet tot dien top van bevolking, bloei en welvaart opgekomen zyn op welke het zich vóór de verwoestende burger oorlog werkelyk bevonden heeft; dit alles had het kongres van Bogota by het uitgeven van het bewuste dekreet wel in overweging behooren te nemen.

Eene Kourant van Carthagena alhier ontvangen geeft eene uitvoerige beschryving van de vreugde bedryven welke plaats hadden, by de aankomst van den president verlosser Bolivar te Lima in het begin van September: alle mogelyke eerbewyzingen zyn hem betoond geworden, en het Peruaansche kongres, heeft hem zoo wel opgedragen, het hoogste bewind in het politieke als in het militaire Bolivar heeft plegtig beloofd dat hy zyne degen niet in de scheda zal steken zoo lang den Spanjaarden eenig grondgebied in Amerika overblyft; na het afloopen der feesten staat dus den veldtogt ter verlossing van Peru weder geopend te worden.— Het Spaansche leger was in Juny binnen Lima getrokken, had eene zware geldheffing in de stad gedaan en na eenige gebouwen vernield te hebben deze stad in July weder verlaten.— Spanje blyft thans niets meer over dan Peru, Nieuw Mexico de Chiloe eilanden, Cuba, Porto Rico en het fort de Uloa te Vera Cruz.

In deze tyden zyn weder nieuwe ontdekkingen gedaan, aangaande de luchtbollen: Men heeft een middel uitgevonden om de gas of luchtsoort, met welke men de straten van Londen verlicht, zoodanig te zuiveren, dat zy de plaats der gewone ontvlambare lucht tot welker ontwikkeling zoo veel kosten vereischt wordt, kan vervullen. Door deze goedkooper manier van luchtbollen te vullen hebben reeds verscheidene lucht reizigers het genoegen kunnen hebben, om in de hooge gewesten des dampkrings rond te zweven, waarvan men een breedvoerig berigt in de Londensche papieren kan lezen.

Een Franschman heeft daarenboven de wyze ontdekt om de luchtbollen te besturen. Hy liet namelyk 50 ganzen vasten, spande hen vervolgens vóór zyne luchtbol en hield hen hun voedsel vlak voor den bek, deze beesten honger hebbende, vlogen naar die zyde heen, waar zy hun voedsel zagen hangen, en trokken dusdanig de luchtbol voort.

Uit Amerikaansche Kouranten.

Toen de aartsbisschop van Parys aan Lodewyk den 18de die plegtige aanspraak deed wegens den roem die de koning van Frankryk had ingeoogst door het vernietigen der konstitutie in Spanje, riep deze vorst uit: "Neen niet aan my behoort deze roem maar alleen aan den God van St. Louis en aan zyne allerheiligste moeder!"

De Franschen hebben op den grooten feestdag van St Louis het bombardement van Pampeluna begonnen, en dien dag deze stad geweldig beschoten.

In Frankryk willen de Ultra dagbladen de universiteiten veranderd of liever vernietigd hebben. Zy noemen dezelve: de scholen der Godverzaking en de poorten van de hel.

De pest rigt in vele plaatsen in Turkyen als ook in Egypte groote verwoestingen aan; volgens de laatste berigten uit Algiers was zy aldaar nog niet verschenen maar werd er evenwel dagelyks verwacht.

PROKLAMATIE VAN DEN KONING VAN SPANJE.

"De schandvolle buitensporigheden, welke de daarstelling der konstitutioneele volksregeering van Cadix in de maand Maart 1820 voorgegaan, vergezeld en achtervolgd hebben, zyn in het algemeen aan alle myne onderdanen bekend geworden.

"Het misdadigste verraad, de snoodste laagheid, de verfoeyelykste beledigingen tegen myn koninglyk persoon, verstrekt door geweld, waren de middelen welke zyn gebezigd geworden, om het vaderlyk gouvernement van myn ryk in een democraticaal wetboek te veranderen, welke eene vrugtbare bron van rampspoeden en onheilen was.

"Myne onderdanen, die gewoon waren, onder wyze en gematigde wetten te leven, welke met hunne manieren en gewoonten overeenstemmen, en die gedurende zoo vele jaren het welzyn van hunne voorouders uitgemaakt hebben, gaven weldra algemene blyken van hunne ontevredenheid en verontwaardiging voor het nieuwe konstitutioneele stelsel. Alle standen, ondervonden het kwaad, dat de nieuwe instellingen veroorzaakt hebben.

"Geregeerd op eene willekeurige wyze, in

naam en van wegens de konstitutie, die in al hunne byzondere belangens een wakend oog hield, was het niet mogelyk de order en het regt te herstellen; en zy konden geene wetten gehoorzamen, die daargesteld zyn, door trouwloosheid en verraad, en gehandhaafd worden door geweld; en welke de bron is van de schrikkelykste wanorder eener alles vernielende hoofdelooze regering en algemene ellende.

"De algemene stem tegen de geweldadige konstitutie werd van alle kanten gehoord; dezelve roept voor de afschaffing van een wetboek, hetwelke nietig in zyn oorsprong is, onwettig daargesteld en onregtvaardig in deszelfs grond beginzelen; dezelve roept voor de instandhouding van den godsdienst harer voorvaderen, voor de herstelling van onze grondwetten en voor de behoudenis van myne wettelyke regten: regten welke ik van myne voorouders verkregen heb en dewelke myne onderdanen pleglig lyk gezworen hebben te verdedigen.

"Dit algemeen geroep der natien is niet vruchteloos geschied.

"In al de provintien wierpen zich op, gewapende korpsen, welke zich tegen de soldaten der konstitutie verzetteden; dan waren zy overwinnaars, dan weder overwonnelingen; maar zy bleven immer standvastig aan de zaak van den godsdienst en die der monarchie.

"Hunne geestdrift in het verdedigen van zoodanige geheiligde onderwerpen, verliet hen nooit noch zelfs in de rampspoedigste oogenblikken des oorlogs; en zy verkozen den dood boven de opofferingen dier groote voordeelen, waarby myne onderdanen door hunne getrouwheid en volharding Europa overtuigd hebben, dat schoon Spanje eenige onnatuurlyke kinderen de zonen des oproers in haren boezem kweekte, de natie in het algemeen, godsdienstig was, geneigd tot eene alleenheersching en bovenmate verkleefd aan hunnen wettigen souverein.

"Geheel Europa bewust zynde van myne gevangenschap en die van al de koninglyke familie, ook van den beklagenswaardigen toestand van myne getrouwe onderdanen en der schadelyke leerstelsels welke Spaansche agenten overal verspreiden, heeft besloten een einde te maken aan den staat der zaken, welke een algemeen verwyt verdient en welke alle troonen en oude instellingen met verdelging bedreigt, om ongodsdienstigheden en buitensporigheden in derzelver plaats te stellen.

"Frankryk, aan dewelke zoodanig eene heilige onderneming toevertrouwd was, heeft in weinige maanden de overwinning behaald, over de pogingen der wederspannelingen der wereld, die zamen gerot waren, om Spanje in ellende te dompelen, en myne getrouwe onderdanen trouwloos te doen worden.

"Myn echtbaar en zeer geliefde neef, de hertog van Angoulême, aan het hoofd van eene dappere armee, een overwinnaar door geheel myn ryk, heeft my verlost uit myne slaverny, waarin ik kwynde en my aan myne standvastige en getrouwe onderdanen terug gegeven.

"Geplaatst op den troon van St. Ferdinand door de regtvaardige en wyze hand der voorzienigheid, zoo ook door de edelmoedige pogingen van myne edele bondgenoten en de dappere onderneming van mynen neef de hertog van Angouleme en zyne onverzaagde armee, ben ik begerig om een middel te geven voor de drukkendste behoeftens van myn volk, en ten bewyze daarvan heb ik my bediend van het eerste oogenblik, waarop ik myne vryheid verkregen heb om het volgende te dekreteren:—

"Art. 1. Al de akten van het gouvernement, (van welken aard of beschryving ook zy mogen zyn) genaamd konstitutioneel, een stelsel welke myn volk sedert den 7den Maart 1820 tot den 21sten October 1823, onderdrukt heeft, worden nul en van geener waarde verklaard; verklaren de gelyk ik by deze verklaar, dat ik gedurende dat tydvak van myne vryheid beroofd en verpligt was, om de wetten te bekrachtigen, en aan bevelen, besluiten en regeling door dat gouvernement tegen myn wil gemaakt en uitgevoerd, myn gezag by te zetten

"Art. 2. Ik keur alles goed, wat besloten en bevolen was, door de provisionele junta van het gouvernement en door het regentschap, de eene gemaakt te Ovarzun, den 9den April en de andere op den 26sten Mei dezes jaars, wachtende intusschen om genoegzaam van de behoeftens myns volks geinformeerd te worden, ten einde die wetten te handhaven en die maatregels te gebruiken welke best berekend zyn, om deszelfs ware welzyn en voorspoed welke myne onveranderde wenschen waren te verzekeren. Gy moogt dit besluit aan al de ministers bekend maken.

(Geteekend door den koning,)

"D VICTOR SAEZ.

"Port St. Mary, 1sten October."

GRIEKEN.

De Turksche pachas waren van voornemens hunne krygsmagt, alvorens een gevecht te wagen in een punt te brengen, om daardoor alles wat hen in den weg komen, met eene verbazende magt aantevallen. Mehmed, de Sereskier van Roumelia, die met 27,000 man troepen Attica en Lividia binnen gerukt was, durfde niet Odysseus met 9000 man aantevallen, maar wachtte om vereenigd te zyn met de pachas van Scutaria en Larissa, tevens aan de medewerking van Jussuf. Jussuf was op zynen togt naar Macrinoros met 14.000 man, met voornemen die plaats te bezetten tot op Missolunghi te rukken en de Peloponnessus door te trekken met den bystand van de Turksche vloot. Mehmed zou op denzelfden tyd de landengte van Corinthe met 40,000 bandieten aanvallen, en na Livadien geplonderd te hebben binnen Peloponnessus te rukken.

De Grieken waren van dit plan onderrigt, en besloten de Turken by afdeelingen slag te leveren. Mehomet werd te St. Luca by Odysseus en Nickitas verslagen en zyn leger korps geheel verstrooid. Dit veroorzaakte eenen opstand onder de huurlingen van Jussuf, die naauwelyks tyd had om te ontvlugten. Stornaris, wien opgedragen was, zyne bewegingen te rigten tegen de Pacha van Scuiar in de gebergten van Agrafa, wederstond hem met geluk, tot de aankomst van 4000 Turken, welke het getal der vyanden tot op 12 000 begrootte, en hen in staat stelden op Missi te rukken, wanneer zy zich by de Pacha van Sarissa met het ellendige overschot van Mehmed's leger vereenigden.— De twee Pachas, met 18 000 man trokken op naar Livadia, op den 26sten Augustus, met voornemen om met Jussuf medetewerken, van wiens neerlaag zy nog onbewust waren. Hunne vóóruitgetrokkene troepen van 12 000 man, onder bevel van Djeladik Bey maakten halt op den 27sten te Laspi, alwaar hy 2500 Hellenianen vonden, die tegen hem opgetrokken waren, en thans in bezit van eene verschanste legerplaats waren. Hy beval om de vyanden te verkennen; de Pacha verrigtte dien dag niets, met voornemen den volgenden dag eenen aanval te doen. Aan hunne zyde waren de Hellenianen twyfelachtig wat hen te doen stond, aangezien hun getal zeer klein en hunnen generaal Carari Cachi ziek was; maar intusschen kwam de dappere Bozzaris aldaar aan en blies hen dadelyk moed in. Daar niets zyne tegenwoordigheid te Macrinoros vereischtte, en hy vernomen had welken weg door de Pacha van Scutari ingeslagen was, vertrok hy met 240 Sulioten, trok in der yl door Etolie en Locris binnen Thessaly alwaar hy vernam dat de beve hebbers besloten hadden zich by de Grieken te vervoegen Toen hy by het leger van Carari Cachi aankwam, bevond hy dat de Grieken stellig besloten hadden om het koste wat het wil, de Turken te beletten binnen Livadia te rukken, en een gevech te wagen. Bozzaris bragt hen onder het oog, dat dit onberaden was en stelde hen vóór, om de vyanden by den nacht te overvallen.

"Wy kunnen hen overrasschen," zeide hy. "want zy verwachten niet aangevallen te worden; en gy weet dat die barbaren nooit eenig voorzorg tegen onvoorziene aanvallen nemen. Ik heb met my 240 Sulioten, en ik wil, aan het hoofd dezer mannen, midden in de Turksche leger plaats rukken, met geene andere wapens dan onze pistolen en sabels. Zult gy," sprak hy tot de Hellenianen, "U op uwe posten laten vinden en uw vuur beginnen zoodra gy verkend wordet, zoodanig om de Turken aftetrekken? en zoo gy my helpt, zullen wy de pacha levendig of dood gevangen nemen."

Men keurde dit voorstel goed en men verzocht Bozzaris de onderneming te bevelen Te midden nacht verzocht hy eene byvoeging van 120 uitgezochte mannen tot zyne kleine bende van Sulioten; hy formeerde hen toen in vier afdeelingen en bereidde hen tot den slag. Toen hy het leger verliet, zeide hy tot zyne bevelhebbers—"myne vrienden! zoo wy ons verspreiden, zult gy my zeker rond de tent van de pacha vinden." Dit gezegd hebbende, gaf hy het teeken, en de helden trokken in stilte op Te Turken werden door verrassching gevangen genomen en de tent van de pacha werd omsingeld.

Bozzaris verweet de ongeloovigen voor hunne zorgeloosheid en hunne neerlaag; hy stapte vooruit en greep zelve naar de pacha. Hy kreeg toen eene dodelyke wond van eenen moor en werd door zyne soldaten weggedragen, terwyl de pacha op de plaats omgebragt werd. De laatste woorden van Bozzaris waren deze:

"Myne vrienden! voor de vryheid te sterven is het een vermaak en geenzints eene smert— De vryheid wordt niet dan met groote opofferingen verkregen. Ik sterf te vreden, om dat ik iets toegebragt heb ter vrymaking van myn land Volhardt met hetzelve uwe diensten toetewyden, legt uwe wapens niet neder vóór dat uwe vyanden verdelgd zyn."

Deze is eene het oude Griekenland waardige daad in deszelfs heldhaftste tyden. Het karakter zoo wel als het lot van Bozzaris kunnen met die van Epaminondas vergeleken worden; en de Sulioten herinneren ons aan de helden van Thermopyle. Zulke mannen zyn waardig voor de vryheid te vechten en dezelve te genieten.

OVERLEDEN—Op verleden Zondag, Mejufvrouw Johanna Margaretha Tobel, Echtgenoote van den Heer F. W. Munnigh.

Kortelings geleden te Maracaybo, aan de gevolgen van eene ontsteking in de lever, de brigadier Generaal Manuel Manrique, van de Colombiaansche krygsmagt.

Saturday last being the anniversary of the Birth of His Royal Highness Willem Frederik George Lodewyk, Prince of Orange, the different Forts and Shipping in the harbour displayed their colours early in the morning. At 10 o'clock a grand parade of the garrison took place in Fort Amsterdam; and at noon royal salutes were fired by the artillery company and His Majesty's brig Mercury.

On Tuesday last arrived in this harbour H. B. M.'s line of battle ship Gloucester, captain Lillecrap, from Jamaica in twenty one days, having a prize schooner in company, under Dutch colours, with 250 negroes on board from the coast of Africa, taken off St Jago de Cuba, by H. B. M's schooner Union, and from thence brought into Port Royal Jamaica. We are given to understand that the Gloucester was expressly sent here by the commanding officer of the Jamaica station to deliver over the prize with the negroes on board to this government in conformity to the existing treaty between the two countries. We are likewise informed that when the Union fell in with the African trader there were shots exchanged, the captain having put all the negroes below, no doubt under the impression of making every resistance that was possible.

The following morning salutes were exchanged between the artillery company of the garrison and the Gloucester By this conveyance we received our regular files of Jamaica papers.— In our next we will give our Readers extracts from their most interesting contents.

We learn by arrivals from Porto Rico, that His Majesty's brig Swallow, after having passed the Mona Passage in four days, was obliged to return and put into St. John's Porto Rico, having sprung a leak; on her arrival, however, we are happy to learn that it was found to be but of little consequence, therefore it was expected by private letters which have been received that she would be enabled in a short time to proceed on her voyage.

On Thursday last a Dinner was given by the officers of H. M.'s brig Mercury to the officers of H B. M's ship Gloucester.

We learn from Jamaica Papers, that general Morales had sailed on the 4th inst. from St. Jago de Cuba for Havana, on board of the United States' brig of war Spark, in company with three Spanish vessels of war, with part of the troops lately arrived there from Maracaybo.— He had, before his departure, formed three divisions—the one went with him, and the other two, which consisted of the disaffected and discontented, were to be sent to Spain.

Nearly thirty thousand men are at present employed on the great canal between Texel and Amsterdam The marshy earth which is found towards the bottom of the canal, is taken out with bag nets, and fills more than a thousand boats each day. The canal will be twenty five feet in depth, so that the largest East and West Indiamen, may pass direct to Amsterdam without unloading part of their cargoes at the Texel. The canal will be more than sixty English miles long, and will cost, without including the great flood gates more than ninety million guilders.— *London paper.*

Spanish Friars.—The Charleston Courier states that accounts from Havana, mention the arrival at the latter place of a brig from Malaga, which port she left on the 1st Sept having on board a large number of Friars, sent off by general Riego. When they were landed at Havana, the boys hooted at them and pelted them, with stones; nor could the populace be quieted until the strangers cried out, "*vive la constitution!*"—when they were allowed to proceed to their lodgings unmolested. It will be recollected, that an article, appeared in the French papers, accusing Riego of having given orders that these same Friars should be massacred, and thrown overboard, which was followed up by a statement that several of the dead bodies had been picked up at sea —*American paper.*

The character of the present Pope is thus given in a French paper:—The cardinal Della Genga is not a man after the hearts of those who sign for the revival of the *vigorous administration* of the days of Pius VI The name of Leo, which he has assumed, is at once an index to his tastes, and a guarantee of his future conduct. It is his boast that, upon all subjects, he feels precisely as Leo did, and that he will reign by the arts, and for Italy, if possible.— We all remember the important mission upon which he was sent to Paris in 1814, which was to explain some parts of the extraordinary concordat of 1801, and the reason for which he was chosen for such a mission, was, that no other man was equally capable with him of discharging the important duties of it He remained at Paris during the hundred days. Upon another occasion he was sent to the Rhine with a view of conciliating the interests of the Catholics and Protestants. In one word, of all the sacred college he is the most modern man, and best acquainted with the causes which lead to the state of things in Europe. His library is said to be the finest at Rome."—*American paper.*

FROM EL COLOMBIANO.

BOGOTA.

CONGRESS.

The senate and Chamber of Representatives of the Republic of Colombia, assembled in Congress.

CONSIDERING:

1st That the Republic being one and undivided, the duties of importation should be uniform in the different parts of Colombia.

2d. That this uniformity must contribute powerfully to advance both external and internal commerce, by simplifying the operations of the respective custom-houses, and preventing those frauds and diminutions of the public revenues which have occasioned that confusion and diminution of revenue with which they have been conducted hitherto.

HAVE THOUGHT FIT TO DECREE AND DO DECREE:

Art. 1. All import duties known formerly under various denominations, shall be in future consolidated in one, with the title of importation duty.

Art. 2. For the more ready exaction of these

duties, all merchandize which may be imported is comprehended in the following classes:

First: Iron in bars, tin and copper in sheets, paper of every description, all sorts of medicines, surgical instruments, rope, pitch, tar, cables, cordage and anchors.

Second: All description of cotton, woollen, linen, hemp and worsted merchandize, with the exception of such as shall be separately named under another head.

Third: Umbrellas, hats made of beaver, wool cotton or silk; wax, or spermaceti, either manufactured or in the cake, wine, vinegar, oil of every description, gold or silver watches, lace, men and women's saddles, cards, all kind of earthen ware from Europe, and crystal and glass of every description.

Fourth: Silks, and all articles of silk that may be the manufacture and production of Europe, precious stones and jewels, tanned leather, lace of thread or silk, handkerchiefs, artificial flowers, ornamental feathers, looking glasses, perfumes, essences, and sweet scented waters, dry and preserved fruits, olives, capers, and all sorts of tanned leather:

Fifth: Ready made shoes for men or women; boots; all kinds of house furniture; dresses and cloaths ready made, all goods and utensils of copper, brass, iron, steel and tin, grease in a raw or manufactured state, flour, salt meat, and every description of foreign provisions:

Art. 3. The articles enumerated in the first class when coming from the colonies in national vessels, shall pay fifteen per cent importation: and when coming from Europe, or the United States, shall pay seven and a half per cent.

Art. 4 The same articles imported in foreign vessels and coming from the colonies, shall pay twenty per cent: and from Europe and the United States. fifteen per cent.

Art. 5. The articles enumerated in the second class imported in national vessels, and coming from the colonies, shall pay seventeen and a half per cent; and from Europe and the United States, ten per cent.

Art. 6 The same articles imported in foreign vessels, and coming from the colonies, shall pay twenty two and a half per cent; and from Europe or the United States, seventeen and a half per cent.

Art. 7. The articles enumerated in the third class, imported in national vessels, and coming from the colonies, shall pay twenty per cent and from Europe or the United States, twelve and a half per cent.

Art. 8. The same articles imported in foreign vessels, and coming from the colonies, shall pay twenty five per cent, and from Europe or the United States, twenty per cent.

Art. 9. The articles enumerated in the fourth class, imported in national vessels, and coming from the colonies, shall pay twenty two and a half per cent, and from Europe or the United States, fifteen per cent.

Art. 10 The same articles imported in foreign vessels, and coming from the colonies, shall pay twenty seven and a half per cent; and from Europe or the United States, fifteen per cent.

Art. 11. The articles enumerated in the fifth class, imported in national vessels, and coming from the colonies, shall pay twenty five per cent, and from Europe or the United States, seventeen and a half per cent.

Art. 12. The same articles imported in foreign vessels, and coming from the colonies, shall pay thirty per cent, and from Europe or the United States, twenty five per cent.

Art. 13 All other kinds of merchandize, and articles of commerce, not comprehended in the foregoing classes, shall when imported in national vessels, and coming from the colonies, pay twenty five per cent, and if in national vessels from Europe or the United States, they shall pay seventeen and a half per cent.

Art. 14 All other kinds of merchandize, and articles of commerce, not comprehended in the foregoing classes, shall when imported in foreign vessels, and coming from the colonies, pay thirty per cent, and when in foreign vessels from Europe or the United States, they shall pay twenty five per cent.

Art. 15. All merchandize and manufactured articles of whatsoever quality or description they may be, being the natural productions of the Asiatic nations, and of the European establishments in Asia, not dependant on the Spanish government, shall pay twelve per cent when coming from the said countries in national vessels, and twenty five per cent when not coming direct from Asia. If brought direct from Asia in foreign vessels, they shall pay twenty per cent, and if not brought direct from Asia, twenty five per cent.

Art. 16. Merchandize and articles the productions of that part of the American continent which was formerly dependent on the Spanish government, as may be imported direct in national or foreign vessels from those countries, shall enjoy such reductions of duties as is granted to similar articles coming from Europe or the United States: but other articles and merchandize which are not the productions of the said independent nations of America shall pay when imported from them, either in national or foreign vessels, the same duties as if proceeding from the colonies, unless it shall be provided otherwise by special treaties, both as relates to those states and the other independent nations of the earth.

Art. 17. The foregoing import duties shall be estimated on the scale approved of in Carthagena on the 22d of April 1817, and by subsequent enactments, until a revision therefore can be made.

Art. 18. This law shall not have effect until the first of January of the year 1824.

Art. 19. At the above date, the law of the 25th of September of the year 11, will be revoked and of no effect, as well as the decree of government of the 13th of March 1822, by which it was ordained that the monopoly on cards should continue the same as under the Spanish government.

Bogota, August 2, 1823.—13.

FROM AMERICAN PAPERS.

Madrid, Oct. 11.

OFFICIAL ARTICLE.

The king, our sovereign, has deigned to address me, under date of this day, the following decree:—

To his excellency Don Victor Saez,

Amidst the events which have succeeded each other in the year 1820, events which it is useless to recapitulate, although they have burthened my heart with sorrow, I had no other consolation than that of addressing myself to the God of Mercy, to implore his clemency in favour of my family, and my subjects—two objects of my paternal solicitude.

It was necessary, to this effect, that I should avail myself of the spiritual aid of a director, equally estimable for his virtues as for his talents and prudence, and having found all these qualities combined in the person of Don Victor Saez, theological canon of the cathedral Toledo, it was my pleasure to nominate him my confessor.

But God, who was not appeased by all the sorrows with which I was overwhelmed, willed that before the end of the year above-noted, I should be separated from him, and this separation was the more painful, on account of the proofs which he had given me of his fidelity, even at the risk of his life.

Restored now to liberty and my rights of sovereignity, it is my pleasure to recal him near my person, by appointing him, and I do hereby appoint him, my confessor. This nomination, nevertheless, not preventing him still to fill the post of my principal secretary of state and despatches, it being my will to continue him in the functions of this office.

And I transmit this decree to your excellency, that you may have knowledge thereof for your guidance and satisfaction.

Xeres de la Fotera, Oct. 4.

London, Oct. 18.

NORTH WEST EXPEDITION.

Arrival of captain Parry this morning, at the Admiralty

Captain Parry arrived this morning at the admiralty, having landed at Whitby, whence his majesty's ships Fury and Heclo were continuing their way to the river Thames.

The public regret that capt. Parry has not been able to accomplish the North West passage, will be amply compensated by the general pleasure which will be felt at the safe return of this gallant officer and his brave companions.

In 1821, the expedition explored Repulse Bay, Sir Thomas Roe's Welcome, Middleton's, French Strait, and that neighbourhood, and finding no passage to the Northward and Westward, wintered in the southern bay of an island, called Winter Island, in lat. 66 11, long 83.

In 1822, the expedition, guided and encouraged by the information they had received during the winter, from a party of Esquimaux, with whom they had established a friendly intercourse, pursued their attempt to the Northward, and examined all inlets onwards the West, till they arrived at a strait which separates the North West coast of America from what capt. Parry considers to be clusters of islands, extending Northward towards the scene of his former voyage.

The great object of ascertaining the northern limit of the Continent being thus accomplished captain Parry penetrated two degrees to the Westward with considerable expectation of final success; but in narrow part of the strait, they found the ice fixed in such a manner that it is *perpetual and not separated in any season, or under any circumstances.* The expedition was therefore obliged to winter in lat. 60, 20, long 81. 50.

In the summer of this year, finding the ice still fixed to the shores, in such a manner as precluded all hopes of further progress in the neighbourhood in which he was. Capt Parry thought it adviseable to give up the attempt and return to England.

The expedition has lost by illness, only Mr. Pyffee, the Greenland Master, and three seamen, and one man killed by an accident.

LATEST FROM THE BRAZILS.

An intelligent correspondent at Rio Janeiro, under date the 6th of September, sends the following information:—

"The only occurrences, in politics, of any interest are the report of a constitution, by the committee of the Cortes to whom that interesting subject was referred, and the arrival of an agent from the king of Portugal with despatches for his royal highness the prince regent of Brazils, with whom, however, the government has decided on not holding any communication, as he is not prepared to recognize the independence of Brazils, and the emperor's title. The despatch vessel is allowed to take refreshments and ordered to depart. The "projecto de Constituicao" will immediately come under discussion in the Cortes—it is said to be liberal, establishing trial by jury—inviolability of persons and property, toleration of religious opinions and freedom of the press. In fact, the British constitution appears to have been taken as a guide to the reporters. It is an important point gained to the nation at large, even though it should want liberality in some of its features; and, as the press is unshackled and many writers of judgment and abilities have stepped forth to examine the conduct of the ministry and enlighten the people, on morality as well as politics,—it may reasonably be hoped that the welfare of another important portion of the globe will be promoted by the establishment of a government of laws emanating from the people at large, and whose influence and example will tend to hasten the diffusion of the principles of rational government and civil liberty.—A declaration of independence is now under debate in the Cortes and said to have claims to high merit."

GREECE.

The following is a summary account of the late most important successes of the Greeks, which is represented by the London papers as decisive of the fourth expedition and of the ultimate triumph of Greece:—

It was the intention of the Turkish Pachas to combine their forces before risking a battle, in order to bear down all before them with an overwhelming force. Mehmed, the Seraskier of Roumelia, having invaded Attica and Livadia with 27,000 men, did not venture to attack Odysseus with his 9000 troops, but waited to be joined by the Pachas of Scutari and Larissa, and also for the co-operation of Jussuf. Jussuf was on his way to Macrinoros with 14 000 men, intending to force that place, advance to Missolunghi, and pass into the Peloponnesus by the assistance of the Turkish fleet. Mehmed was at the same time to attack the Isthmus of Corinth with 40.000 bandits, and to march into the Peloponnesus after ravaging Livadia.

The Greeks were aware of this plan, and determined to fight the Pachas in detail. Mehomet was attacked at St Luca by Odysseus and Nikitas, and totally destroyed. This produced a revolt among the mercenaries of Jussuf who hardly saved himself. Scornaris, who was charged to operate against the Pacha of Scutari in the mountains of Agrafa, opposed him with success until the arrival of 4000 Turks, which increased his enemies to the number of 12 000, and enabled them to proceed to Mi[illegible], when they joined the Pacha of Sarissa with the wreck of Mehmed's army. The two Pachas, with 18 000 men, set out for Livadia on the 25th of August, intending to co operate with Jussuf, of whose defeat they were yet ignorant. Their advanced guard of 1 000 under Djemdik Bey, halted at Laspi on the 27th, where he found 2500 Hellenians on their march against him, and now occupying an entrenched camp. In order to ascertain the force of his enemies, the Pacha remained inactive all that day, intending on the next to make an attack. On their side Hellenians were doubtful what to do as their numbers were very small and their general Chrar Cachi, was sick; but in this juncture the brave Bozzaris arrived and at once restored their courage. As there was nothing to require his presence at Macrinoros, and he had learnt the course taken by the Pacha of Scutari, he set out with 240 Suliotes, passed rapidly through Etolia and Locris into Thessaly, where he heard that the chiefs were determined to join the Greeks. When he arrived at the camp of Carari Cachi, he found that the Greeks were resolved at all events not to suffer the Turks to enter Livadia, and seemed resolved to risk a battle. Bozzaris represented this as a desperate measure, and proposed that they should fall upon them suddenly in the darkness of the night,

"We can surprise them," said he, "for they do not expect to be attacked; and you know that these barbarians never take any precautions against surprise. I have with me 340 Suliotes, and I will, at their head, enter the Turkish camp with no other arms but our pistols and sabres Do you," said he to the Hellenians, "present yourselves in four different points, and commence your fire when you are recognised, so as to distract the Turks; and, if you second me, we will seize the Pacha alive or dead."

The proposal met universal approbation, and Bozzaris was desired to lead the enterprize.—At midnight he desired an addition of 100 chosen men to his little band of Suliotes; then separating into four divisions, prepared for the hazardous enterprize. When he left the camp, he said to his chiefs—"my friends, if we scatter, you will be sure to find me round the tent of the Pacha." Having said this, the signal was given, and the heroes marched on in silence.—The Turks were taken entirely by surprise and the tent of the Pacha surrounded.

Bozzaris taunted the infidels for their carelessness and their defeat; and then stepping forward seized the Pacha with his own hands. He however received a mortal wound from a Moor, and was borne off by his soldiers, while the Pacha was killed on the spot. The last words of Bozzaris was these:

"My friends, to die for liberty is a pleasure, and not a pain. Freedom is not acquired but at great sacrifices. I die content, because I have contributed to the independence of my country. Continue your services to her, and do not quit your arms but amid the destruction of your enemies."

This is a deed worthy of ancient Greece in her most heroic ages. The character as well as the fate of Bozzaris may bear a comparison with that of Epaminondas; and the Suliotes remind us of the heroes of Thermopyle. Such men are worthy to fight for liberty and to enjoy it.